

UFO-KONTAKT

Nr 2, 1992

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

Sveriges UFO-förbund	2
Rymdkvinnans budskap till jordmänniskorna.....	3
Jordmänniskans katastrofala situation	4 - 13
Immanuels historia	14 - 21
Längtans avbilder	22 - 24
Mörkläggning i öst som i väst	25 - 26

Omslagsbilden - tecknad år 1975 av rymdkvinnan Semjase på begäran av Eduard Meier föreställer profeten Immanuel som han verkligen såg ut!

RYMDKVINNANS BUDSKAP TILL JORDMÄNNISKORNA!

Vid ett privat UFO-möte nyligen i Stockholm med Sune Hjorth och Ante Jonsson som gästtalare upplästes följande avsnitt ur ett ganska sensationellt brev till mötesarrangören Dag Warghusen från ingen mindre än rymdkvinnan "Jenny" , ett lika vackert som livsviktigt budskap till oss jordmänniskor:

"Genom hela ert liv löper en tråd som kallas kärlek. Kommer ni utanför denna tråd eller missbrukar dess mening, finns det tyvärr inget hopp för er fortsatta existens, men däremot, när ni lärt er vad kärlek egentligen innebär, kan ni ta nästa steg. Allra först måste ni lära er att älska era medmänniskor och sedan allt levande, ja, hela er planet. Kan ni klara av detta, behöver allt hopp inte vara ute!

Men vad gör ni? Jo, ni missbrukar ett av de viktigaste budorden i universum. Ni krigar för vinnings skull. Ni torterar och lemlästar er nästa. Ni misshushållar med den enda natur ni har. Ni förpestar hela er atmosfär med allt gift ni kan uppbringa. Och varför? Jo, för något så ynkligt som pengar och makt. Det finns många mänskliga varelser i universum, men ingen av dom har sjunkit så lågt, att dom ens skulle försöka att skada någon annan för egen vinnings skull!

Vad tror ni era barn och barnbarn skall leva av, om hela er planet blir förstörd genom er hunger efter pengar och makt? Skulle dom tacka er? Nej, dom skulle förbanna er för vad ni gjort. Dom måste få en chans att överleva i en ren och vacker värld. Och - handen på hjärtat - skulle det inte vara en större glädje att få lämna över en välmående planet till era efterkommande än en enda stor sophög? Det går faktiskt att leva enklare, tro mej, jag vet!"

JORDMÄNNISKANS KATASTROFALA SITUATION

Ett huvudmotiv för våra utomjordiska vänners närvaro på vår planet tycks vara att via några utvalda kontaktpersoner varna oss för en hotande katastrof. Vi ställer ju uppenbarligen till med en väldig massa elände på Jorden på grund av vår intellektuella, etiska och sociala underutveckling, till på köpet mitt i kärnvapenåldern!

De självförvållade problemen är många och svåra. Vi kan börja med en sådan sak som överbefolkningen och den vettlösa barnalstringen i fattiga länder. Enligt rymdkvinnan Semjases informationer till schweizaren Eduard Meier är vi minst fyra miljarder (!) jordmänniskor för många, och ökningen bara fortsätter. Det finns ingen möjlighet att försörja alla dessa med livsmedel, och även om det ännu vore möjligt att hålla alla svältande människor vid liv, så resulterar det sannolikt bara i ytterligare barnalstring. Hur stor del av Sveriges väldiga u-hjälp på 14,5 miljarder kronor per år mildrar bara symptomen i stället för att undanröja orsakerna?

Det är givetvis väldigt oansvarigt att sätta en massa barn till världen utan några som helst utsikter till att bereda dem möjligheter till ett människovärdigt liv. Många är redan nu dömda till ett liv i fattigdom och elände, om de inte dör av svält eller sjukdom redan i späda ålder. Någon ordentlig bostad kommer de inte att få växa upp i, och någon ordentlig skolutbildning kommer de inte heller att få. I Sydamerika lär miljontals oönskade barn leva ute på gatorna, där de livnär sig på stöld och rån och i sin tur ofta faller offer för dödsskvadroner på den yttersta högerkanten.

Problemen i sådana länder förvärras givetvis oerhört av den katolska kyrkans sedan gammalt oförsonliga inställning till födelsekontroll. Kanske vill dess prelater ha så många själar som möjligt att härska över. Enligt professor Gunnar Heinsohn i Bremen berodde den Heliga Inkquisitionens bestialiska massutrotning av så kallade häxor bl a på att man ville utplåna de "kloka gummornas" kunskaper om befruktningsförebyggande metoder.

Efter digerdöden vid mitten av 1300-talet hade nämligen Europas befolkning så starkt reducerats, att biskopliga och andra feodaltherrar hade svårt att få livegen arbetskraft att jobba ihop rikedomar åt dem. Idag, när kyrkan inte längre kan bränna kvinnor levande på bål, får den väl nöja sig med att försöka skrämja livet ur fattiga människor genom att hota dem med skärseld och helvete, om de tillgriper barnbegränsande metoder!

Motstånd från kulturreligiöst håll borde emellertid inte få avskräcka engagerade män och kvinnor att sprida upplysning om barnbegränsningens nödvändighet och metodik. En större del av vår u-hjälp, som vi väl under alla omständigheter snart måste dra ner på, borde kanske gå till bekostande av frivillig sterilisering av makar, som inte önskar sätta fler barn till världen, och p-piller och dylikt borde kanske ställas till de fattigas förfogande för en billig penning. Barnnäktenskap borde givetvis förbjudas, och giftermål i de överbefolkade länderna egentligen inte få ingås före uppnådda 25 års ålder.

Ett annat världsproblem, som speciellt Eduard Meier tagit itu med på ett förtjänstfullt sätt, är alla dessa vansinniga kulturreligiösa trosläror, som man sedan årtusenden har utnyttjat som ett medel till att andligen förslava och ekonomiskt exploatera människorna i vissa privilegierade gruppers intresse. Meier nämner i detta sammanhang kristendomen, judendomen och islam som några av de värsta.

JORDMÄNNISKANS

De båda förstnämnda religionernas "heliga" skrift, Bibeln, är enligt Meier en bok full av osanningar, fantasihistorier, barbariska berättelser och påbud, paradoxer och motsägelser. Som den mest absurda tanken av alla i denna bok nämner han den, att Skapelsen, hela detta väldiga energikomplex, som materialiserats i miljarder och åter miljarder galaxer, solar, planeter och varelser av alla de slag, inte skulle vara självskapande utan i stället framtrödd ur tomma intet av en allsmäktig härskargestalt, kallad Herren, Gud eller Jahve och utrustad med en mänsklig diktators osympatiska egenskaper. Han påstås ha med berätt mod dränkt sina egna skapade varelser, låtit det regna eld och svavel över ett par städer, och stiftat barbariska blodslagar att tillämpas inom hans utvalda egendomsfolk, för att inte tala om den behandling som han låtit israeliternas grannfolk utsättas för.

I ljuset av en på 60-talet upptäckt och för den stora allmänheten ännu okänd, från arameiskan översatt skrift, "Immanuels undervisning", avslöjar Meier att evangeliernas berättelser om profeten med det senare påhittade namnet Jesus Kristus var förfälskade och tillrättalagda av den kristna kyrkans makthungliga prelater. Redan Paulus förvrängde Immanuels lära och gjorde en mystisk kultfigur och frälsargestalt av honom. Själva budskapet - att människorna har ett eget ansvar för att utveckla sig till något högre i fråga om medmänsklighet och visdom och leva i överensstämmelse med Skapelsens lagar - kom därigenom helt i skymundan.

Ännu värre blev det, när den kyrkliga nomenklaturen berikade trosläran med skräckföreställningar om Djävulen och det brinnande helvetet. Nu kunde prästeståndet med lätthet dominera sina vidskepliga församlingsbor med sina trosdogmer, ritualer och ceremonier och berika sig på deras bekostnad. Förföljelserna av oliktankande antog under den senare medeltiden alltmer ohyggliga former, och "kättare" och "häxor" avrättades i miljoner. Det hela var mycket lönsamt för Kyrkan, som kunde lägga beslag på huvudparten av offrens egendom.

I början på 600-talet hittade den sluge profeten Mohammed på en ny kultreligion, som han liksom de kristna utbredde med hjälp av fanatism och militärt våld. Den byggde i särdeles hög grad på underkastelse ("islam") under Allah, den inbillade personlige skaparen och härskaren över universum, något som tydligt framgår redan av den förnedrande böneritualen att kasta sig framstupa ner på marken som en eländig slav. Någon tillstymmelse till respekt för oliktankande och deras mänskliga och demokratiska rättigheter står inte att utläsa ur kultreligionens "heliga" skrift Koranen, men däremot står det en hel del om straff och avrättningar, och människor skräms med samma idiotiska fantasier om ett brinnande helvete som i kristendomen. Slaveriet godkänns som institution, och kvinnans undertryckta och mindervärdiga ställning fastslås på många sätt.

Den teokratiska regimen i Iran är ett bra exempel på hur en kultreligiös maktgalning som ayatholla Khomeiny kunde duperas just den fattigaste och okunnigaste delen av befolkningen. De inbillades, att deras eländiga liv skulle bli bättre på något sätt, om den förtryckande schahregimen ersattes av en regim där makten överlämnades till ayathollan. Resultatet blev givetvis ett ännu hårdare förtryck, fortsatt utsugning och militär upprustning samt slutligen ett förödande krig.

Det är väl ganska svårt för oss västerlänningar i åtminstone formellt demokratiska länder att hjälpa befolkningen i kultreligiösa diktaturländer att uppnå frihet och välbefinnande. Men vi kunde i varje fall kräva, att det varken levereras vapen eller u-hjälp till några förtryckarregimer överhuvudtaget. Om vi någonsin skall kunna få en bättre värld att leva i, så måste vi helt enkelt se till att de mänskliga och demokratiska rättigheterna respekteras överallt.

Här skulle man önska ett helt annat uppträdande av Förenta Nationerna i syfte att se till att varken vapenleveranser eller u-hjälp når ett sådant land. Kan man under FN:s aktiva ledarskap bojkotta apartheidregimen i Sydafrika, då borde man ju kunna tillämpa en motsvarande metod också på andra håll. Förtryckarregimer bör helt enkelt uteslutas ur den internationella gemenskapen.

Även om inget direkt förtryck förekommer i så kallade demokratiska länder, så är ju både makten och välståndet väldigt ojämnt fördelade, vilket är ännu ett stort världsproblem. Utan ett betydande mått av jämlikhet medborgarna emellan blir ju demokratin mer eller mindre ett tomt sken. När t ex jättestora förmögenheter anhopas på ett fåtal händer och en handfull finansmagnater tillsammans utövar en sorts oligarkisk kontroll över alla nästan alla viktiga massmedia, hur kan då den stora allmänheten få den allsidiga information de behöver för att kunna utöva sin rösträtt på bästa sätt?

På grund av penningmaktens stora inflytande kan miljardärprivilegier och andra sociala orättvisor konserveras i väst precis som kommandobyråkraternas och partibossarnas privilegier har kunnat konserveras i öst, helt enkelt genom manipulering av den allmänna opinionen! Hur skulle t ex en opinion kunna uppstå som kräver miljardärprivilegiernas avskaffande? Är inte de på privata finansimperier grundade informationsoligopolen lika förkastliga som informationsmonopolen i byråkratiskt styrda enpartistater?

Systemet med på innehavet av väldiga privata förmögenheter grundade stora arbetsfria inkomster är liksom väldiga klyftor i fråga om arbetsinkomster och förmåner av olika slag inte bara orättvist utan vållar också fruktansvärda samhällsproblem av annat slag. Jakten på rikedom i konkurrenssamhället har en förödande effekt på samhällsandan och framskapar en själviskhet och brist på hänsyn till andra av stora mått. Hänsynslösheten håller sig i många fall inte inom lagligt fastställda spelregler utan tar sig uttryck dels i korruption och brottsliga ekonomiska manipulationer, dels i en organiserad brottslighet och gangsterverksamhet, som med tiden blir allt grövre, råare och brutalare.

Problemen förvärras av de inte sällan av börsspekulanter framkallade lågkonjunkturerna, som resulterar i en alltmer omfattande arbetslöshet. Detta legaliserade åsidosättande av arbetsvilliga medborgares självklara samhälleliga rätt till arbete har i sig fruktansvärda sociala konsekvenser, av vilka missbruk av narkotika är en av de värsta. Drogerberoende är en form av slaveri, som gör livet till ett helvete, inte bara för offren själva, utan också för många andra människor. Det bidrar också mer än något annat till att den organiserade brottsligheten frodas, eftersom de flesta narkomaner dras in i den på det ena eller andra sättet. Samhället tvingas att satsa alltmer på polisiär verksamhet, fängelser, domstolar och behandlingshem etc, vilket undergräver det gemensamma välståndet. Om den onda spiralen inte bryts, är det bara en tidsfråga, tills hela samhällsordningen bryter samman!

Vad som framför allt tycks behövas är en genomtänkt utopisk vision av hur ett väl fungerande samhälle egentligen skall se ut. Jag tror inte att man på grund av den skensocialistiska enpartistatens sammanbrott i öst behöver vara rädd för ett något mer omfattande samhällsägande av större produktionsföretag. Statligt ägande av järnvägar, post och televerk t ex har ju länge fungerat ganska tillfredsställande, och i stället för att sälja ut folkets gemensamma egendom till börsspekulanter och finansmagnater borde man väl snarare överväga att överföra de största företagen i folkets ägo, medan mindre företag och det fria marknadssystemet bibehålles.

I en vettig utopisk samhällsvision måste också ingå en modell för hur ett väl fungerande samhälle skall utformas i rent byggnadsteknisk mening. Den i vår nuvarande värld förekommande sammanbyggnaden av miljontals människor i som cancersvulster växande storstäder med skyskrapor, höghus och slumdistrikt, allt åstadkommet av fastighetsspekulanter och andra affärsmän med den egna profiten som ledstjärna, förefaller mig vara höjden av vansinne.

Ur social synpunkt är storstäder rena katastrofen, eftersom de erfarenhetsmässigt blir grogrund för en brottslighet som det inte går att komma till rätta med. Ekonomiskt innebär storstaden enligt professor Bengt Hubendick ett enormt resursslöseri på grund av bl a transport- och avfallsproblemen. Den oerhörda materialmobiliseringen resulterar i massor av miljöbelastande avfall, ofta i okontrollerade flöden, och energiåtgången är ofantlig. Förorenande utsläpp gör luften ohälsosam, avsaknaden av närhet till naturen känns ofta besvärande.

I stället borde man givetvis satsa på välplanerade städer av rimlig storleksordning, städer där människor verkligen kan trivas och som aldrig tillåts att växa över sin från början planerade, optimala storlek. Dit kan befolkningen i storstäder successivt utlokaliseras. Där kan man investera i en väl utformad låghusbebyggelse kring en ändamålsenlig stadskärna, samtidigt som investerings- och byggnadsstopp införes i storstäderna.

Den miljöförstöring som bedrivs på Jorden, både i militär och civil regi, är så allvarlig, att den måste betecknas som en mycket grov misshandel av vår planet. Allvarligast är givetvis den så kallade utprovnings av kärnvapen i Stilla havet, Nevadaöknen eller Sibirien, en närmast kriminell mänsklig dårskap, som dessutom kostar skattebetalarna väldiga pengar utan att ge dem den eftersträlvade tryggheten. Att det finns vetenskapsmän som fortfarande medverkar i sådana sammanhang är lika bedrägligt som att massmedia går makthavarnas ärenden och inte opponerar sig mot dårskapen. Personligen är jag övertygad om att den livsfarliga förstörelsen av ozonskiktet i atmosfären, varigenom alla levande varelser hotas av en dödlig ultraviolett strålning, står i klart samband med kärnvapensprängningarna, något som också Semjase har bekräftat. De underjordiska sprängningarna står också med säkerhet i samband med de förödande jordbävningarna på många håll under senare år.

Enligt Semjase har man också med dessa sprängningar förstört oljeförekomster på c:a 20 miljarder ton, men redan den vanliga oljeutvinningen innebär en överexploatering, som kan få allvarliga följder, liksom den lika hänsynslösa exploateringen av naturgas och mineralier. Jordskorpan lär inte tåla vad som helst. Andra typer av allvarlig miljöförstörelse pågår dagligen utan att man sätter stopp för dem: kärnkraftsavfall, nervgaser och annat otyg dumpas i världshaven, som ju är mänsklighetens gemensamma egendom och bland annat av stor betydelse för fiskerinäringen, atmosfären nedsmutsas genom otaliga industriutsläpp, skogar skövlas och öknar breder ut sig. Hur skulle det vara om FN kunde förmås att på ett kraftfullt sätt gå i spetsen för kampen mot miljöförstörelsen? Påtryckningsmedel skulle inte behöva saknas mot dem som inte vill rätta sig efter internationella beslut!

Även den kulturella och mentala miljöförstörelsen får inte underskattas. Så kallad underhållning i TV eller på videofilmer innebär ofta ett frossande i våld och sadism, som inte kan undgå att skadligt påverka tittarna, inte minst ungdomen, och ofta direkt inspirera dem till brott. Det förefaller inte vidare logiskt att samhället förbjuder och straffbelägger gärningar som mord, våldtäkt och andra övergrepp mot medmänniskor men tillåter produktion, försäljning och visning av filmer, som har en skadlig inverkan på människor och inspirerar till brott eller glorifierar asocialt beteende!

Det världsproblem som i nuvarande tid utgör det största hotet mot jordmänniskans överlevnad förutom de tidigare nämnda provsprängningarna av atombomber och andra kärnvapen är nog de ständigt pågående militära rustningarna. Jordmänniskans ekonomiska satsning på krigsförberedelser och militärapparater lär uppgå till belopp av storleksordningen 1000 miljarder dollar varje år. Detta innebär givetvis en gigantisk misshushållning med våra begränsade resurser och tvingar oss till att leva under hot om förintelse i stället för i lycka, fred och välbefinnande för alla.

Varför gör vi inte som rymdkvinnan Jenny föreslog vår småländske kontaktperson Ante Jonsson vid ett möte 1985: "Alla dessa miljarder som er krigsmakt kostar, varför tar ni inte dom och använder dom till sådana bra saker som att odla upp stora ökenområden och bygga bevattningsanläggningar och större och bättre reningsanläggningar till era industrier? Det skulle ge arbetstillfällen i flera generationer framåt!" (Fantastiska resor med UFO, 1989).

En hel del av förklaringen ligger förmodligen i det förhållandet, att vapenproduktionen och vapenhandeln ligger i händerna på privata företag. Dessa mäktiga industriledare och finansmän har ett direkt vinstintresse av att spela på folks hat och fruktan och kultreligiösa fanatism eller rentav uppamma konflikter och motsättningar av skilda slag, så att de sedan kan sälja sin krigsutrustning med god förtjänst. Ett förstatligande av vapenindustrin och vapenhandeln borde ske överallt på Jorden som ett första steg mot en mera allmän nedrustning. Ett mål på lite längre sikt borde väl vara att ställa alla militära förband på Jorden under FN:s befäl.

Förenta Nationerna har hittills spelat en alldeles för svag och passiv roll i nedrustningssammanhang. Organisationen borde rimligtvis förmås att antaga ett beslut om alla medlemsstaters nedskärning av sina militärbudgetar med förslagsvis 5% per år eller 50% på 10 år. De som vägrade att efterkomma beslutet borde uteslutas och bojkottas, precis som i länder där de mänskliga och demokratiska rättigheterna inte respekteras. Vore det orimligt, om t ex Sveriges regering lade fram ett förslag i den riktningen?

Alla de här världsproblemen tycks hänga samman med vår andliga underutveckling, vår bristande vilja eller förmåga att tänka väl om våra medmänniskor och samarbeta med dem till det gemensamma bästa, oavsett religion, ras eller nationell tillhörighet, och vår ovilja att tillerkänna andra samma rättigheter som vi själva gör anspråk på.

En fördomsfull och illvillig inställning till medmänniskorna leder bara till att alla blir olyckliga. Inte heller själviskhet, vinningslystnad och maktbegär ger någon äkta livsglädje, det borde även privilegierade makthavare lära sig inse. Paradoxalt nog skulle de antagligen finna mer lycka i livet, om de miste sina privilegier och maktpositioner och inriktade sig på att bygga ett fint samhälle tillsammans med andra medborgare. Med gemensamma ansträngningar skulle vi mycket väl kunna göra Jorden till vårt gemensamma paradis!

SUNE HJORTH

IMMANUELS HISTORIA

Enligt den schweiziske kontaktpersonen Eduard Meier har våra besökare från rymden aktivt medverkat till en upptäckt, som kan skaka hela kristenheten. År 1963 gjordes nämligen i hemlighet ett mycket märkligt fynd av en grekisk-katolsk präst i en av sand och jord fylld klipphåla i trakten av Jerusalem: några delvis söndervittrade men delvis läsliga bokrullar på det arameiska språket. Det var en skrift, som skulle kunna utgöra beviset för att Bibelns fyra evangelier om Jesus på viktiga punkter är klart förfälskade dokument!

Skriften i fråga, som hette "**Immanuels undervisning**", handlar om en andligt högtstående och sann profet av utomjordiskt ursprung, med ett namn som inte alls var Jesus utan Immanuel ! Det namn, under vilket han har presenterats för oss, var helt enkelt ett senare påhitt. Hans verkliga budskap har endast i ofullständig och förvanskad form återgetts i de fyra av Kyrkan godkända evangelierna, och själva historiken är i dem inte bara ofullständig utan på viktiga punkter helt stridande mot verkligheten!

Det sista gäller t ex Judas Iskariot, som i bortåt två tusen år har beskyllts för att vara den förrädare, som i verkligheten hette Juda Ihariot och var son till en farisé. Det var den sistnämnde som fick samvetsqual och gick bort och hängde sig, medan den förstnämnde i själva verket var en trofast lärjunge och författare till den funna skriften!

Något av det intressantaste i denna skrift är de många och tydliga hänvisningarna till de utomjordiska sammanhangen. Vi finner dem redan i födelseberättelsen. Maria hade sålunda blivit gravid på ett fullt naturligt sätt av "himmelssonen" (dvs utomjordingen) Gabriel. Denne handlade på direkt uppdrag av Gud, himmelssönernas herre och lagstiftare för ett människosläkte på Jorden.

Det framgår mycket tydligt, att denne Gud var en människa, fast en upphöjd och vördnadsvärd sådan. Han och hans följe säges ha kommit långt utifrån världsalltets djup, och det var tack vare honom som Jorden blev befruktad med mänskligt liv på så sätt, att himmelssönerna, "de långt ifrån hitresta ur Universum", parade sig med jordiska kvinnor. "Över Gud och hans himmelssöner härskar bara Skapelsens allmakt, Skapelsen själv som bör vördas."

För Josef, Marias tilltänkte man, uppenbarade sig nu en av Gabriel utsänd "vaktängel" (dvs en utomjording av något lägre rang) och uppmanade honom att inte överge Maria utan gifta sig med henne och stå för det officiella faderskapet, vilket sades vara önskat av Gud. Josef rättade sig därefter, tog Maria till sig och gjorde henne till sin lagvigda hustru inför allt folket.

Om de vise männen från Österlandet berättas, att de sade sig ha sett ett starkt ljus på himlen och hört en röst som uppmanade dem att följa ljusets svansstrimma, tills de hade funnit judarnas nyfödde Vishetskonung. När de gav sig av från Jerusalem efter att ha uppmanats av Herodes Antipas att söka i Betlehem, löpte ljuset med den långa svansen före dem med ett starkt vinande ljud, till det kom att stanna över stallet i Betlehem. Senare uppmanades de av rösten från ljuset högt ovan att ta en annan väg hem och inte på nytt uppsöka Herodes, eftersom han hyste onda planer mot det lilla barnet.

Rösten kan mycket väl ha varit Gabriels, eftersom Josef av denne fick en motsvarande varning och en uppmaning att fly till Egypten. "Och Josef stod upp och tog det lilla barnet och dess moder med sig under natten och avvek under himmelssonen Gabriels ledning in i det sig nedsänkande ljuset, som flydde med dem till Egyptens land." När Herodes senare hade lovat att inte längre förfölja Maria, Josef och Immanuel, förde Gabriel dem tillbaka till staden Nasaret i Galiléen.

När Immanuel längre fram hade döpts av Johannes Döparen, sänkte sig ett metalliskt ljus ner över floden Jordan, och en röst ur det metalliska ljuset hördes: "Det här är min älskade son, som jag finner stort behag i. Han kommer att bli Konungen för den sanning, som skall lyfta detta släkte till vetandets höjder!" Och efter dessa ord steg Immanuel in i det metalliska ljuset, som under eld och rök steg upp mot himlen och gled bort över havet.

I skriften säges Immanuel ha förts upp till en okänd plats och i 40 dygn fått undervisning i hemliga ting av Guds visa, heliga män och av himmelssönerna. Till slut blir han upptagen till Guds palats, varmed troligen avses det största moderskeppet. Där får han bli att träffa två storväxta män från Sjustjärnorna, som av beskrivningen att döma befann sig i ett finmateriellt tillstånd (de sades ha blivit dödade på Jorden). De sade, att den visdom och det vetande han fått av dem skulle komma människosläktena till godo, men att vägen dit skulle bli lång och svår. "Du kommer att bli misskänd och förnekad, för människorna är ännu okunniga och hemfallna åt vidskepelse. De tror, att Gud skulle vara Skapelsen själv och inte himmelssönernas och människosläktenas härskare. Jordmänniskorna pådiktar honom Skapelsens allmakt och förhärskar honom som Skapelsen själv."

De har för övrigt en märklig förutsägelse om framtiden. Sedan Immanuel har uppfyllt sin mission, kommer det att gå århundraden och två årtusenden, innan sanningen i de lärdomar han spritt bland folket inses och sprids av några människobarn. "Först vid tiden för de himlastormande maskinerna kommer sanningen att bryta igenom och följaktligen den falska läran långsamt börja vackla, att du skulle vara Guds son eller Skapelsen."

Immanuels egen profetia om den sista stora nöden i världen, som ju bli skulle utmärkas av krig, jordbävningar, hungersnöd och hat mellan olika folkslag, innehåller i den här versionen förutsägelseelement, som inte medtagits i Bibelns evangelier men som på ett ännu kusligare sätt passar in på vår egen tid.

"Maskiner av metall kommer de att bygga, för luft, vatten och land, och de kommer att utrota varandra. Tunga projektiler kommer de att slunga ur de metalliska maskinerna över land och städer, och eld kommer att bryta fram ur projektilerna och bränna ner världen så att inte mycket blir kvar. Livets grundelement och dödliga gaser kommer de att lägga i projektilerna, så att de därmed får den dödliga elden att flamma upp och förintar land och liv. Kom inte vid denna tid folkens Mäktige liksom en gång himmelssönerna för att sätta stopp för de galna tvångshärskarnas hämningslösa vanvett och dödliga förehavande, så skulle sannerligen ingen människa överleva. Och då människosläktena vid den tiden är långt mer än tio gånger femhundra miljoner människor, kommer stora delar av dem att utrotas och dödas."

En annan profetia, som självfallet inte står att läsa i Nya Testamentet, gäller Saulus, som kommer fram till Immanuel och kallar honom dum och sinnesförvirrad. Immanuel förutsäger då, att denne Saulus, som nu förföljer honom och hans lärjungar, snart kommer att undergå en sinnesändring, kalla sig Paulus och ge sig ut att predika en ny lära. Men Immanuels lära kommer han att missförstå och förvränga, och grekernas land kommer han med sin falska lära att lägga under en ond kult. "För ditt oförstånds skull kommer man att kalla mig Jesus Kristus, som betyder den Smorde, och för ditt oförstånds skull kommer det att flyta mycket blod på grund av detta namn."

Förhöret inför Rådet gick enligt den här skriften inte alls till så som det framställs i Matteusevangeliet. Det Immanuel anklagades för var att han sagt sig vara avlad av Gabriel och att han skulle ha påstått, att Gud inte var detsamma som Skapelsen. Han erkände båda anklagelsernas riktighet och gick dessutom närmare in på det senare påståendet. "Gud och hans himmelssöner är andra människosläkten, som har kommit från stjärnorna ur världsalltets djup i sina metalliska maskiner. Över Gud och hans himmelssöner och väktaränglar står Skapelsen, som är omätligt mycket högre än dem." Det var då som översteprästen rev sönder sina kläder och skrek något om hädelse.

När Immanuel hade misshandlats på det råaste och hånats av översteprästen och hans folk, suckade den plågade mannen och samlade sig till några profetiska ord: "Sannerligen säger jag er: Så som ni slår och hånar mig, så skall ni bli slagna och hånade av dem som ni förslavar sedan gammalt och som ni och era förfäder har rövat landet ifrån. Och den tiden kommer om fem gånger hundra år, då ni måste sona för det, när de som gjorts rättslösa och förslavats av er börjar resa sig mot er och bekämpa er ända in i en avlägsen framtid. En ny man kommer nämligen att uppstå som profet i detta land... och en ny kult kommer mannen att införa, varigenom han kommer att förfölja er i alla tider... Hans namn kommer att vara Muhammed, och hans namn kommer att för ert släkte betyda skräck och elände och död, så som ni förtjänar det... Hans uppkomna kult kommer en gång att försvinna, när hans släkte och ert släkte lägger grundstenen till det blodiga slutet."

När den torterade Immanuel hade hängt fastspikad på korset mellan de båda mördarna i drygt tre timmar, och ett sista skrik från honom hade blandat sig med det bortdöende åskbullret, föll hans huvud framöver och han försjönk i en halvslummer, så att de omkringstående trodde att han var död. Det trodde också krigsknekten, som stack en lans i hans sida, så att blod och vatten kom ut. Alla avlägsnade sig, utom Maria, Immanuels mor, Maria Magdalena och några till, bland dem Josef från Arimathaia, som var en anhängare till Immanuel. Men han såg snart, att Immanuel bara var halvdöd och gick då skyndsamt tillbaka in i staden. Där fick han tillstånd av den romerske landshövdingen Pilatus att ta hand om kroppen för att gravlägga den.

När Immanuel hade tagits ner från korset, bar Josef honom hela vägen tillbaka till Jerusalem och lade honom i sin egen klippgrav, som låg utanför staden. Den hade en hemlig andra ingång, och genom den kunde Josef och några vänner till honom från Indien gå in till honom och vårda honom under tre dygn, till han blev något så när återställd. Då hände något märkligt.

"Från himlen kom ett strålande ljus och landade inte långt från graven. Så trädde ut ur ljuset en väktarängel, och hans uppenbarelse var som blixten och hans dräkt var vit som snö. Han gick mot graven, och krigsknektarna vek undan för honom fulla av fruktan. Men han höjde handen och ur den gick en blixtrande stråle och träffade krigsknektarna, den ene efter den andre. Och de föll till marken och rörde sig inte på en lång tid." Sedan väktarängeln hade gått fram och vältrat bort stenen från ingången, berättade han för de båda kvinnorna som var där, att Immanuel inte längre fanns i graven utan hade uppstått från sin halvdöd. Han uppmanade dem att underrätta lärjungarna och gick sedan tillbaka till det strålande ljuset, som strax därefter höjde sig upp mot skyn.

Själv visade sig Immanuel för lärjungarna, som satt församlade i salen där de hade ätit den sista påskmåltiden. De träffades ännu en gång på ett berg i Galiléen, där Immanuel tog avsked av dem och varnade dem för att förfalska hans lära. Så kom ett ljus från himlen och landade på marken, och det glänste av metall i solens ljus. "Men Immanuel talade inte mer utan gick därifrån till det metalliska ljuset och trädde in i detsamma. Och det hände sig, att ett dimmoln uppstod runt omkring, och ljuset höjde sig åter upp mot himlen."

Vad skriften sedan berättar om, är att Immanuel sattes ner från det stora ljuset i landet Syrien och sedan levde där två år i Damaskus. Därefter sände han en budbärare till Galiléen för att leta efter hans broder Thomas och hans lärjunge Judas Iskariot. Efter två månader kom de till Immanuel med dåliga nyheter. Hans lärjungar hade förfalskat hans lära, kallat honom för Guds son och likställt honom med Skapelsen. Översteprästen och de äldste förföljde hans lärjungar och stenade dem, när de fick tag på dem. Han hade fått en stor fiende i en man vid namn Saulus, som frustade av hot och mordlust mot dem som trodde på Immanuels läror. Han hade skrivit brev till synagogorna i alla länder om att alla troende skulle föras bundna tillbaka till Jerusalem.

Men Immanuel uppmanade dem att inte tappa modet. Visserligen visste han, att Saulus var på väg efter dem mot Damaskus med en skara för att tillfångata dem. Men han hade en överraskning i beredskap åt honom, eftersom Saulus trodde att han var död och skulle inbilla sig, att han såg en vålnad.

"Och Immanuel stod upp och gick till en vän, som hjälpte honom med hemliga ting som krut och salvor och vätskor som luktade illa. Vålförsedd med dessa saker gick han därifrån och gick ut ur staden, längs vägen till Galiléen. I två dagar väntade han bland klipporna en dagsresa utanför Damaskus och gjorde i ordning sitt fyrverkeri. På natten såg han en skara komma och bland dem Saulus, förföljaren av hans lärjungar. Och när de var nära, slog han eld och kastade in den i fyrverkeriet, så att ett grällt ljus bredde ut sig och skaran bländades. Men Immanuel talade med hög röst och sade: 'Saul, Saul, varför förföljer du mina lärjungar?' Men Saulus blev mycket ängslig och föll ner på marken och sade: 'Vem är du som talar så till mig?' Immanuel svarade och sade: 'Jag är Immanuel, som du förföljer i ditt hat, liksom mina lärjungar. Stig upp och gå in i staden och låt undervisa dig om hur du skall leva!' Men Saulus ängslades mycket och sade: 'Men du är ju den som man har korsfäst, du är alltså död och en vålnad som talar till mig.' Men Immanuel svarade inte utan gick därifrån till Damaskus."

Saulus, som temporärt förlorat synförmågan, leddes av sina följeslagare in till Damaskus, där en av Immanuels lärjungar undervisade honom. Men lätt sinnesförvirrad som han var efter händelsen vid klipporna missförstod han åtskilligt. Sedan gav han sig iväg och predikade konstigheter för folket

Efter ytterligare en månads vistelse i Damaskus lät Immanuel göra bekant, att han tänkte lämna landet och resa till Indien. I sällskap med Thomas, Judas och Maria, som då hade kommit från Nasaret, bröt han upp och började på vägen åter predika för folk om människan och skapelsen.

Med några visa ord av Immanuel om att respektera Skapelsens lagar slutar de bevarade delarna av Judas Iskariots skrift, som publicerats i tysk översättning från arameiskan. Men utgivaren av den tyska översättningen, schweizaren Eduard Meier, har tydligen haft kännedom om ytterligare, icke publicerat men översatt material, eftersom han i ett slutord informerar läsaren om resten av Immanuels historia.

Under en strapatsrik, flerårig resa predikade han i många länder och måste ofta fly på grund av det revolutionerande innehållet i hans förkunnelse. I det nuvarande Pakistan blev hans mor svårt sjuk och dog, då Immanuel var 38 år gammal. Han genomreste stora delar av Indien och gifte sig vid 45 års ålder med en ung och vacker kvinna, som födde honom flera barn i Kashmir, där han slog sig ner. I en ålder av c:a 115 år dog han en naturlig död och ligger begravnen i Srinagar.

Men hans son Josef skrev vidare på sin fars historia och lämnade Indien efter hans död. Han tog med sig skriftrullarna, som han gömde i den gravhåla, där Immanuel en gång hade legat. Det var där som de hittades år 1963 - med utomjordingarnas hjälp, sägs det!

Redan av denna lilla redogörelse torde framgå, vilken oerhört sensationell och revolutionerande skrift som det här är fråga om. Att folk inte känner till den sammanhänger med att den först nyligen tryckts upp (i en liten upplaga) på tyska av Eduard Meier och hans grupp och att den då detta skrives ännu inte på något sätt uppmärksammas av massmedia. Kanske det blir en annan låt, när pressen får upp vittring på att detta är en skrift, som kommer att skaka kristenheten i sina grundvalar och förmodligen blir början till slutet på det stora kultreligiösa bedrägeriet!

SUNE HJORTH

LÄNGTANS AVBILDER

För några år sedan såg jag en dokumentärfilm på TV. Den handlade, tror jag, om en stam i Afrika, kanske var det någonstans i Kalahariöknen. De här människorna, som först nyligen hade blivit "upptäckta" av TV-folket, hade högt uppe bland träden byggt ett föremål, som på ett rörande sätt påminde om ett enmotorigt flygplan. Det var konstruerat av grenar och kvistar och hade nosen riktad mot den nedgående solen. Varje kväll när solen gick ner brukade de samlas vid en eld nedanför deras låtsade Cessna-plan och sjunga till långt in på natten. Deras av fladdrande lågor belysta ansikten bar uttryck av längtan och hopp. För länge sedan hade "en stor fågel" landat här, och en dag - det visste de - skulle den komma tillbaka. Den avbild de hade tillverkat var avsedd att hedra den och påskynda dess återkomst!

Det förefaller mig, som om vi befinner oss i en liknande situation beträffande de s k flygande tefaten. Med allt vårt förmodade teknologiska vetande längtar vi efter något annat, något djupare, någonting långt bortifrån, som kan skänka oss hopp. Men till skillnad från de där praktiska infödingarna gör vi ingenting åt saken, i varje fall inget mer radikalt. Vi tycks vara ur stånd att forma avbilder, som uttrycker vår djupaste längtan.

Här i Sverige har man nyligen bedrivit en reklamkampanj med ett visst tema. När någon kommer hem till en på ett oväntat besök, så ska det anses lämpligt att bjuda på en kopp kaffe av märket Gevalia. En av affischerna illustrerar just en sådan här situation, då ett flygande tefat har landat i någons trädgård! Det är ett silverglänsande, skivliknande föremål av den typ man är van vid att se på fotografier. Besättningen är tydligen inne i huset och dricker gevaliakaffe. Man ser på föremålet och småler, medan man förs ner till tunnelbanan av rulltrappan förbi affischen: en fragmentarisk upplevelse, som skiljer sig ganska avsevärt från infödingarnas ritual.

Än så länge har jag aldrig hört talas om att man byggt någon kopia av ett flygande tefat i naturlig storlek för att hjälpa oss att ge uttryck för vår kosmiska längtan, ett ställe där vi kan samlas på kvällen, när Jorden vänder sig bort från Solen och drar sig in i nattmörkret med en axelryckning. Kanske jag ska bygga ett själv!

Det närmaste vi har kommit infödingarnas enkla tro är våra filmer, där Hollywood ger oss fladdrande bilder, fragmentariska avbildningar, som försvinner och återuppstår från ögonblick till ögonblick och snarare gör oss besvikna än tillfredsställer ett djupare känt behov. På bion eller framför TV-apparaten samlas vi också på kvällen för att titta, men vad för slags hopp kan vi få av "Stjärnornas krig", "Närkontakt av tredje graden" eller "Utomjordingar"?

Sanningen är att Hollywood producerar desinformation i form av filmer som är avsedda att sprida förvirring! Trots att det finns en hel del äkta bevis för att utomjordiska farkoster har landat, följer filmproducenterna den officiella regeringslinjen, nämligen att det inte skulle finnas några påtagliga fakta, som tyder på att de s k flygande tefaten verkligen existerar. Vad vi får oss till livs är infantila fantasier med i rymddräkter utstyrda barnskådespelare, som går omkring som något slags sagoväsen och viftar med sina spindelliknande händer, för att inte tala om bestialiska missfoster och monster från världsrymden, som befolkar otaliga biodukar och TV-skärmar på vår planet.

Det finns troligen ett samband mellan vår inställning till utomjordingarna och det faktum, att de inte gör ett officiellt framträdande på den här planeten i betydelsen av en välbestyrkt, oomtvistlig landning framför TV-kamerorna. Visserligen tyder nyligen gjorda undersökningar i USA på att en majoritet av befolkningen tror på existensen av intelligenta utomjordiska varelser, och våra hemlighetsfulla, manipulerande regeringar skulle i händelse av en verklig landning mycket väl kunna bli de sista på förnekelsens

LÄNGTANS AVBILDER

barrikader. Men för närvarande är en sådan landning mycket osannolik med hänsyn till det rådande läget av konflikter, kaos och förvirring på Jorden. Varför skulle utomjordingarna riskera liv och lem bara för att bevisa sin existens för oss?

Bevisen finns redan tillgängliga för dem som vill ta del av dem. De som av någon anledning inte vill låta sig övertygas kan gott få förbli i sitt självvalda tillstånd av okunnighet, vi andra har tiden på vår sida. Bara för 500 år sedan trodde många vetenskapsmän, att Jorden världsalltets centrum. Idag tror många att vi är ensamma i Kosmos, eller i varje fall inte har fått några besök utifrån. Den inställningen kommer snart att framstå som hopplöst föråldrad. Under tiden borde vi göra som infödingarna : hålla våra eldar brinnande!

PETER EDLER

Semjases nyaste rymdskepp (1980)

MÖRKLÄGGNING I ÖST SOM I VÄST

Det här att föra medborgarna bakom ljuset i UFO-frågan är naturligtvis inte något utmärkande för enbart makthavarna i USA, det förekommer nog nästan överallt på Jorden. I Sovjet t ex tycks myndigheternas hemlighetsmakeri ha varit minst lika omfattande som i väst och förbluffande likartat, även om rörelsefriheten har blivit lite större på senare år.

Intressanta upplysningar om förhållandena i vårt stora grannland i öster lämnas den danska tidskriften UFO-KONTAKT, som också står för ett positivt och bra program. Det går ut på att föra samman folk i olika länder med ett positivt intresse för UFO-frågan och förmedla en livsfilosofi, som främjar inter-nationell förståelse och lär oss att betrakta våra medmänniskor som bröder och systrar.

Tidskriftens huvudredaktör, den sympatiska mellanstadieläraren Ib Laulund, har nyligen intervjuat den välinitierade UFO-forskaren Nikolaj Lebedev från S:t Petersburg som några dagar gästade hans hem i det lilla samhället Lunde i södra Jylland. I intervjun säger Lebedev bl a att det var den mäktiga Tredje avdelningen inom KGB (militär underrättelsetjänst och kontraspionage), som under de gångna åren spelat den ledande rollen i fråga om insamlandet - och hemlighållandet ! - av UFO-relaterat material. Massmedia har tidigare inte haft mycket att rapportera, och de privata UFO-grupperna har varit strängt övervakade. Forskarnas telefonsamtal har avlyssnats, deras brev har öppnats och själva grupperna har infiltrerats av KGB-agenter.

Precis som i USA har vetenskapsmän, som engagerats i undersökningen av störtade utomjordiska farkoster, tvingats att svära en tystnadsed, att aldrig röja vad de vet, och det reagerade Lebedev starkt emot. Enligt hans uppfattning är det rent brottsligt att tvinga någon vem det vara må att medverka till att hålla en sådan sak som de utomjordiska civilisationernas närvaro på vår planet hemlig för de vanliga medborgarna! Och det borde vara en plikt för varje medborgare på denna jord att avslöja allt som har med UFO-problemet att göra! Han sade sig vara helt övertygad om att det skulle vara omöjligt för regeringsorgan att på något sätt skada personer som bryter hemlighetsmakeriet, förutsatt att dessa handlade öppet och snabbt!

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO-FÖRBUND

är en riksorganisation för lokala grupper och enskilda, som vill informera sig själva och andra om bevisen för att vida högre utvecklade civilisationer från andra världar besöker vår planet i sina elektromagnetiska rymdskepp och för att våra jordiska makthavare sedan länge har hemlighållit detta för de egna medborgarna!

Förbundet lägger stor vikt vid de intressanta berättelserna från en handfull utvalda kontaktpersoner, som rapporterar att de blivit ombordtagna på de mindre farkosterna eller deras moderskepp och fått göra resor i dem - ibland långt ut i rymden - samtidigt som de mottagit varnande budskap angående de ohyggliga riskerna med våra kärnvapensprängningar och liknande missbruk av kunskaper och resurser.

De här varningarna från våra besökande vänner från rymden förefaller väl värda att beaktas, liksom deras värdefulla synpunkter på hur vi borde leva vårt liv på den här planeten. För att undgå den nästan oundvikliga katastrof, som våra destruktiva känslor och attityder driver oss hän emot, måste vi lära oss att hysa välvilja, förståelse och respekt för våra medmänniskor och deras demokratiska och mänskliga rättigheter. På den vägen kan vi också utvecklas till något högre och så småningom göra Jorden till ett paradiset!

Förbundet ser det också som en mycket intressant uppgift att informera om allt det, som tyder på en utomjordisk närvaro på Jorden i forna tider. Det rör sig bl a om de bevarade berättelserna om "gudar", som kommit ner från himlen i sina glänsande farkoster för att grunda riken och bygga upp civilisationer. Men även de väldiga stenkonstruktionerna - som t ex Egyptens pyramider - kan vara vittnesbörd om tillämpningen av en avancerad gravitationskontrollerande teknik av utomjordiskt ursprung!

SVERIGES UFO - FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Krister Grafström (sekr)

Olof Andersson (kassör)

Helen Mattsson

Thomas Mattsson

UFO - KONTAKT

Tidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

Redaktör och ansvarig utgivare: Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon 060-11 33 24.

Prenumerations- och medlemsavgift: 100 kr per år (4 nr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund)

Du, som finner tidskriften intressant och värdefull, värva gärna fler medlemmar/prenumeranter! Frivilliga bidrag är givetvis mycket välkomna!